

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Komisja Kultury Fizycznej, Sportu i
Turystyki
KFS.021.1.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o imprezach turystycznych
i powiązanych usługach turystycznych.**

Komisję w pracach nad projektem uchwały reprezentować będzie upoważniony poseł Tadeusz Tomaszewski.

Przewodniczący Komisji
(-) Tadeusz Tomaszewski

Ustawa

z dnia.....2026 r.

o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych

Art. 1. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych po art. 47 wprowadza się art. 47a w następującym brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Odstąpienie od umowy w trybie określonym w art. 47 ust. 4 lub rozwiązanie przez organizatora turystyki umowy o udział w imprezie turystycznej w trybie określonym w art. 47 ust. 5 pkt 2, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nadzwyczajnymi i nieuniknionymi okolicznościami uznanymi na podstawie art. 15kc ust. 14 i 14a ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID- 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764 i 1806 oraz z 2026 r. poz. 39) nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez podróżnego zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu 2 lat od dnia, w którym miała się odbyć impreza turystyczna.

2. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną.
3. Środki odpowiadające wpłatom na poczet realizacji umów o imprezy turystyczne, w stosunku do których zastosowanie znajdzie ust. 1, są objęte zabezpieczeniem finansowym organizatora turystyki, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, obowiązującym w dniu zawarcia dotychczasowej umowy o udział w imprezie turystycznej.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

Uzasadnienie

I. Potrzeba i Cel Regulacji

W związku z sytuacją na Bliskim Wschodu i wybuchem wojny w dniu 28 lutego 2026 r. na terenie Iranu ruch turystyczny w tym kierunku uległ poważnym zakłóceniom. Wstępne szacunki zakładały, że ponad 15000 obywateli RP wymagało pilnej ewakuacji z terenów objętych czynnym konfliktem zbrojnym. Czynnikiem utrudniającym przeprowadzenie działań związanych z zapewnieniem powrotu do Polski utrudniał fakt wstrzymania ruchu lotniczego z większości portów na terenie Bliskiego Wschodu. Sytuacja od pierwszego dnia konfliktu spowodowała konkretne i wymierne obciążenie organizatorów turystyki kosztami dalszego zakwaterowania podróżnych, a także obowiązkiem pokrycia kosztów alternatywnego powrotu podróżnych do kraju. Dynamiczna sytuacja na Bliskim Wschodzie wywołała ponadto falę odstąpień od umów ze strony podróżnych, których imprezy z destynacją w krajach Zatoki Perskiej. Sytuacja objęła imprezy turystyczne, zarówno które miały się dopiero rozpocząć, jak i te ale z odległymi terminami realizacji. Z perspektywy organizatorów turystyki skuteczne i uzasadnione nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami odstąpienie od umowy o udział w imprezie turystycznej skutkuje koniecznością zwrotu podróżnemu środków z tytułu zawartej umowy w terminie 14 dni od złożenia oświadczenia od odstąpieniu. Biorąc pod uwagę skalę zjawiska oraz podobne doświadczenia z okresu epidemii Covid-19 konieczne było przedsięwzięcie środków zaradczych w zakresie utrzymania płynności finansowej przedsiębiorców turystycznych.

II. Stan faktyczny oraz prawny

W związku z poważnymi zakłóceniami ruchu turystycznego w kierunku Bliskiego Wschodu w dniu 4 marca br. Minister Sportu i Turystyki oraz Minister Finansów i Gospodarki we wspólnym komunikacie uznali, że na terytorium następujących państw tj.: Arabia Saudyjska, Bahrajn, Iran, Izrael, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Oman, Palestyna, Zjednoczone Emiraty Arabskie wystąpiły nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które umożliwiają uruchomienie wypłat dla podróżnych ze środków Turystycznego Funduszu Pomocowego (TFP). Komunikat określił wymogi, których spełnienie obliguje wypłatę środków podróżnemu (np. określona destynacja imprezy turystycznej, daty graniczne rozpoczęcia imprezy turystycznej, czy też termin na złożenie wniosków przez podróżnego i organizatora turystyki. Należy wskazać, że ogólne wymogi uruchomienia wypłat zostały określone w ustawie powołującej Turystyczny Fundusz Pomocowy tj. w ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (art. 15kc). Wypłata środków z TFP obejmuje wszystkie wpłacone przez podróżnego należności z tytułu imprezy turystycznej, która się nie odbyła, lub która się nie odbędzie z powodu wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności w miejscu destynacji. Jednocześnie należy podkreślić, że spłata należności podróżnych środkami TFP, rodzi po stronie organizatora turystyki obowiązek zwrotu tych środków do Funduszu w przeciągu 6 lat. Oczywiście w odniesieniu do sytuacji kryzysowych skorzystanie przez organizatora turystyki z wypłat środków z TFP ogranicza w pewnym stopniu groźbę utraty płynności finansowej, jednakże obciąża długoletnimi skutkami zobowiązaniami względem Funduszu.

Doświadczenia po poprzednim tak doniosłym w skutkach kryzysie na rynku usług turystycznych (epidemia Covid-19) pokazały, że wielu z podróżnych, którzy wybrali konkretny cel podróży oraz pokryli wszelkie koszty imprezy, która nie mogła się odbyć byli zainteresowani, nie tyle natychmiastowym zwrotem środków (w skutek ich wypłaty przez organizatora turystyki lub w ramach wypłaty z TFP), a uzyskaniem możliwości zrealizowania imprezy turystycznej w pierwotnie zakładanej destynacji ale w innym, bezpieczniejszym terminie. Te wnioski zachęciły właśnie ustawodawcę w 2020 r. do wprowadzenia czasowej możliwości skorzystania przez organizatora turystyki oraz podróżnego z instytucji vouchera. Zgodnie z twierdzeniami przedstawicieli branży turystycznej, jak i samych podróżnych było to rozwiązanie satysfakcjonujące. Należy wskazać, że aktualne, kryzysowe warunki dla prowadzenia działalności organizatora turystyki, szczególnie zorientowanego na organizację imprez w krajach Zatoki Perskiej, uzasadniają ponowne wprowadzenie do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych instytucji vouchera.

Projektowana regulacja umożliwi podróżnemu wybór najbardziej dogodnego dla siebie rozwiązania, natomiast organizatorów turystyki uchroni przed utratą płynności finansowej. Wiele umów o imprezy turystyczne, zostanie przeniesionych na przyszłe terminy, a w konsekwencji ma szansę ochronić większość organizatorów turystyki, i rozłożyć w czasie skutki ekonomiczne obecnego kryzysu. Klient będzie mógł skorzystać z propozycji organizatora turystyki do otrzymania vouchera na realizację imprezy turystycznej w przyszłości, w ciągu 2 lat od dnia, w którym miała się odbyć pierwotna impreza turystyczna. Niezbędną przesłanką w tym zakresie będzie zgoda podróżnego na otrzymanie odpowiedniego vouchera. Przyjęcie przez klienta vouchera nie spowoduje rozwiązania umowy z organizatorem turystyki, dlatego środki wpłacone przez klientów będą podlegały ochronie przed

niewypłacalnością organizatora turystyki. Voucher ma umożliwić istotną zmianę warunków umowy między stronami poprzez wskazanie np. nowego terminu rozpoczęcia imprezy, alternatywnego tranzytu, czy też innego miejsca destynacji. Dodatkowo, wpłacone przez podróżnego środki nie będą traktowane jako nowe wpłaty klientów, stąd nie znajdzie zastosowania regulacja dotycząca przedpłat na poczet modyfikacji gwarancji ubezpieczeniowych, bankowych czy ubezpieczeń na rzecz klientów przez organizatorów turystyki. Vouchery dla podróżnych będą więc w pełni chronione i umożliwią sprawne przekładanie imprez turystycznych na korzystniejszych warunkach. Zaoferowanie vouchera będzie możliwe tylko w sytuacji związanej z uruchomieniem komunikatu o rozpoczęciu wypłat z Turystycznego Funduszu Pomocowego. To pozwoli na rozsądne traktowanie klientów w sytuacji naprawdę wymagającej nadzwyczajnych działań.

W związku z dynamiczną sytuacją powodującą po stronie organizatorów turystyki realną groźbę utraty płynności finansowej w ustawie proponuje się skrócenie terminu vacatio legis tj. ustawa powinna wejść w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

III. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Wprowadzenie do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych instytucji vouchera jest docelowo alternatywą dla istniejących już aktualnie w systemie prawnym możliwości podjęcia działań przez strony umowy o imprezę turystyczną w sytuacji wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności tj.:

- 1) możliwości odstąpienia od umowy przez podróżnego lub możliwości rozwiązania umowy przez organizatora turystyki, powiązanych ze zwrotem środków przez organizatora wpłaconych na poczet imprezy turystycznej (art. 47 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych)
- 2) możliwości odstąpienia od umowy przez podróżnego lub możliwości rozwiązania umowy przez organizatora turystyki, powiązanych z możliwością wystąpienia przez podróżnego oraz organizatora turystyki z wnioskiem o wypłatę wpłaconych na poczet umowy należności ze środków Turystycznego Funduszu Pomocowego (art. 15kc ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych).

IV. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Skutki społeczne:

- Projektowana regulacja będzie oddziaływać nie tylko na organizatorów turystyki ale też na podróżnych, tj. strony umowy o udział w imprezie turystycznej, a także na inne grupy przedsiębiorców ściśle współpracujących z organizatorami przy realizacji imprez turystycznych tj. agentów turystycznych, pilotów i przewodników turystycznych, a także innych dostawców usług turystycznych.
- Proponowane przepisy mogą przynieść pozytywne skutki społeczne w postaci uspokojenia aktualnie panujących nastrojów oraz mogą istotnie uprościć przekaz dotyczący sytuacji prawnej podróżnych, jak i przedsiębiorców turystycznych.
- Odłożenie w czasie realizacji imprezy turystycznej może także stworzyć warunki dla podróżnych, do realizacji podróży, co do zasady, w pierwotnie zakładanej destynacji.

Skutki gospodarcze:

- Spodziewanym skutkiem gospodarczym planowanej regulacji ma być przede wszystkim utrzymanie płynności finansowej organizatorów turystyki, a także pośrednio płynności finansowej innych przedsiębiorców turystycznych oraz innych dostawców usług turystycznych.
- Utrzymanie obecnej kondycji finansowej organizatorów turystyki, to także możliwość utrzymania zatrudnienia, w sektorze usług turystycznych na dotychczasowym, wysokim poziomie.
- Skutkiem dalekosiężnym projektowanych regulacji ma być natomiast ograniczenie ewentualnych niewypłacalności, szczególnie w grupie małych organizatorów turystyki. Dzięki wprowadzeniu w czasie epidemii Covid-19 wypłat dla podróżnych z Turystycznego Funduszu Zwrotów (prekursor TFP), oraz alternatywy w postaci przyjęcia przez podróżnego vouchera na realizację imprezy turystycznej w przyszłości, w latach newralgicznych tj. 2020-2022, liczba niewypłacalności organizatorów turystyki utrzymała się na dokładnie tym samym poziomie, jak w latach poprzedzających wybuch epidemii.

Skutki prawne:

- Skutek prawny wprowadzenia do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych instytucji vouchera pod względem prawnym, oparty jest na dobrze znanej prawu cywilnemu zasady modyfikowania zobowiązań umownych jaką jest wprowadzenie zmian do pierwotnej treści umowy (aneksowanie). Jednocześnie zmiana umowy o udział w imprezie turystycznej wyrażająca się w zgodzie podróżnego na przyjęcie vouchera, będzie dodatkowo wprost chroniona zabezpieczeniami finansowymi organizatora turystyki.
- Po doświadczeniach epidemii Covid-19 i wywołanego nią kryzysu na rynku usług turystycznych, na potrzebę wprowadzenia na stałe do prawa turystycznego instytucji vouchera zwróciła uwagę Komisja Europejska inicjując, między innymi w tym zakresie, rewizję dyrektywy turystycznej (2015/2302). W tym kontekście należy podkreślić, że aktualnie zaakceptowana już przez Radę Unii Europejskiej, a także Parlament Europejski wersja kompromisowa dyrektywy zmieniającej zakłada wprowadzenie przepisów dotyczących voucherów jako stałej podstawy do wdrożenia i stosowania tego rozwiązania w państwach członkowskich UE.

V. Źródła Finansowania

Realizacja ustawy nie wymaga finansowania z budżetu państwa ani finansowania z budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

VI. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydawania aktów wykonawczych.

VII. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy pozostaje w pełnej zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Pan Poseł Tadeusz Tomaszewski

I. Część wstępna

[1] Zwięźły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

W związku z wybuchem konfliktu zbrojnego w Iranie w dniu 28 lutego 2026 r. powstały poważne zakłócenia w realizacji umów o imprezy turystyczne, który miały lub mają być w najbliższy czasie realizowane w krajach Bliskiego Wschodu. Celem regulacji jest zatem stworzenie mechanizmu umożliwiającego zaproponowanie przez organizatora turystyki podróżnemu vouchera na realizację imprezy w przyszłości, tj. w okresie do dwóch lat od dnia przyjęcia vouchera.

Niezbędną przesłanką skuteczności vouchera będzie zgoda podróżnego w zakresie jego otrzymania. Przyjęcie przez klienta vouchera nie spowoduje rozwiązania umowy z organizatorem turystyki, dlatego wszystkie środki wpłacone przez klientów będą podlegały ochronie przed niewypłacalnością. Voucher ma umożliwić istotną zmianę warunków umowy między stronami poprzez wskazanie np. nowego miejsca destynacji, czasu odbycia podróży itp. Dodatkowo, wpłacone przez podróżnego środki na realizację pierwotnej imprezy turystycznej nie będą traktowane jako nowe wpłaty klientów, zatem vouchery będą więc w pełni chronione przed niewypłacalnością organizatora turystyki.

Ponieważ instytucja vouchera jest instrumentem nadzwyczajnym, jego zaoferowanie będzie możliwe jedynie w odniesieniu do imprez turystycznych, spełniających warunki, określone uprzednio w drodze komunikatu o uruchomieniu wypłat z Turystycznego Funduszu Pomocowego.

To pozwoli na rozsądne traktowanie klientów w sytuacji naprawdę wymagającej nadzwyczajnych działań. Z informacji przekazywanych aktualnie od organizatorów turystyki, a także z sygnałów płynących ze strony samych podróżnych, wynika, że jest wśród nich duża grupa podróżnych, która nie chce rezygnować z wybranej pierwotnie imprezy turystycznej oraz kierunku destynacji na Bliskim Wschodzie. Osoby te oczekują, że imprezy te zostaną zrealizowane w innym, bezpieczniejszym niż aktualnie, terminie. Podróżni Ci wprost deklarują, że nie są zainteresowani odstąpieniem od zawartych umów, chcą jednak zmienić ich termin.

Należy wskazać, że podobne rozwiązanie przyjęte zostało w czasie epidemii Covid-19. To działanie powiązane z innymi działaniami pomocowymi dla przedsiębiorców turystycznych uchroniło wielu, szczególnie mniejszych, organizatorów turystyki przed ogromnymi stratami finansowymi, a finalnie z koniecznością ogłoszenia niewypłacalności.

Aktualnie procedowana regulacja ma wspomóc utrzymanie płynności finansowej organizatorów turystyki z jednej strony, z drugiej strony przesądzić w regulacji rangi ustawowej, że środki wpłacone przez podróżnych na pokrycie kosztów pierwotnie zakładanej imprezy, będą w pełni chronione aktualnie posiadanymi zabezpieczeniami przed skutkami niewypłacalności. Ponadto obserwując aktualne napięcia społeczne związane z odwołaniem wielu imprez turystycznych, które miały się odbyć szczególnie w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, w Omanie, czy w Arabii Saudyjskiej, a także bardzo trudną sytuację organizatorów związanych z ponoszonymi stratami sięgającymi milionów złotych, projektowana regulacja może wpłynąć na uspokojenie nastrojów społecznych oraz może istotnie uprościć przekaz dotyczący sytuacji prawnej podróżnych, jak i przedsiębiorców turystycznych.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ NIE

Wprowadzenie do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych instytucji vouchera jest docelowo alternatywą dla istniejących już aktualnie w systemie prawnym możliwości podjęcia działań przez strony umowy o imprezę turystyczną w sytuacji wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności tj.:

- 1) możliwości odstąpienia od umowy przez podróżnego lub możliwości rozwiązania umowy przez organizatora turystyki, powiązanych ze zwrotem środków przez organizatora wpłaconych na poczet imprezy turystycznej (art. 47 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych)
- 2) możliwości odstąpienia od umowy przez podróżnego lub możliwości rozwiązania umowy przez organizatora turystyki, powiązanych z możliwością wystąpienia przez podróżnego oraz organizatora turystyki z wnioskiem o wypłatę wpłaconych na poczet umowy należności ze środków Turystycznego Funduszu Pomocowego (art. 15kc ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych).

Projektowana regulacja wraz z wyżej opisanymi w pkt 1 oraz w pkt, 2 będzie stanowić komplementarną regulacją, umożliwiającą wybór podróżnemu najbardziej dogodnego działania, natomiast organizatorów turystyki uchroni przed utratą płynności finansowej.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3-5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Skutek wprowadzenia do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych instytucji vouchera pod względem prawnym, będzie porównywalne do znanej w prawie cywilnym metody zmiany (aneksowania) umowy opartej na zgodnej woli stron. Jednocześnie zmiana umowy wyrażająca się w zgodzie podróżnego na przyjęcie vouchera, będzie dodatkowo wprost chroniona zabezpieczeniami finansowymi organizatora turystyki.

Należy dodatkowo wskazać, że po doświadczeniach epidemii Covid-19 potrzebę wprowadzenia na stałe do prawa turystycznego instytucji vouchera zwróciła uwagę Komisja Europejska inicjując, także w tym zakresie, rewizję dyrektywy turystycznej (2015/2302). W tym kontekście należy podkreślić, że zaakceptowany już przez Radę UE, a także Parlament Europejski projekt zmieniający dyrektywę zakłada właśnie dodanie do aktualnej jej treści przepisów dotyczących voucherów, tworząc stałą podstawę do wdrożenia i stosowania tego rozwiązania w państwach członkowskich UE i to nie tylko w sytuacjach wyjątkowych, ale jako stały mechanizm umożliwiający zmianę pierwotnych warunków umowy o udział w imprezie turystycznej. Przepisy projektowanej zmiany w ustawie o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych są kompatybilne z tymi projektowanymi w dyrektywie.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana regulacja będzie oddziaływać przede wszystkim na organizatorów turystyki oraz podróżnych, tj. strony umowy o udział w imprezie turystycznej. Jej pozytywne skutki będą jednak wpływać także na inne grupy przedsiębiorców ściśle współpracujących z organizatorami przy realizacji imprez turystycznych tj. agentów turystycznych, pilotów i przewodników turystycznych, a także innych dostawców usług turystycznych. Projektowana regulacja może przynieść pozytywne skutki społeczne w postaci uspokojenia aktualnie panujących nastrojów oraz może istotnie uprościć przekaz dotyczący sytuacji prawnej podróżnych, jak i przedsiębiorców turystycznych. Odłożenie w czasie realizacji imprezy turystycznej może także stworzyć warunki dla podróżnych, do realizacji podróży, co do zasady, w pierwotnie zakładanej destynacji

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Skutkiem planowanej regulacji ma być utrzymanie płynności finansowej organizatorów turystyki, a także pośrednio płynności finansowej innych przedsiębiorców turystycznych, a także innych dostawców usług turystycznych. Skutkiem dalekosiężnym ma być natomiast ograniczenie poziomu niewypłacalności, szczególnie w grupie małych organizatorów turystyki.

W związku z aktualnie bardzo dynamiczną sytuacją związaną z licznymi odstępianiami od umów, które już nastąpiły w związku z sytuacją w krajach Bliskiego Wschodu, a także z ilością już złożonych wniosków o wypłatę środków z TFP (do chwili obecnej złożone wnioski dotyczą wypłaty 34 milionów złotych) trudno jest w tej chwili ocenić, w jak dużym stopniu projektowane regulacje zabezpieczą płynność finansową przedsiębiorców turystycznych. Jednakże, po doświadczeniach związanych z Covid-19, dzięki wprowadzeniu wypłat dla podróżnych z Turystycznego Funduszu Zwrotów (prekursor TFP), oraz alternatywy w postaci przyjęcia przez podróżnego vouchera na realizację imprezy turystycznej w przyszłości, w latach newralgicznych tj. 2020-2022, liczba niewypłacalności organizatorów turystyki utrzymała się na dokładnie tym samym poziomie, jak w latach poprzedzających wybuch epidemii.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie będzie obciążał budżetu państwa, ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

Projekt nie podlega procedurze notyfikacyjnej. Nie jest związany z udzieleniem pomocy publicznej.

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Możliwość wręczenia podróżnemu vouchera, nie stanowi de facto nowego instrumentu prawnego, gdyż w sensie prawnym jest to powszechnie stosowana przez przedsiębiorców w relacjach z klientami metoda zmiany stosunku zobowiązaniowego (tzw. „aneks do umowy”). Ponadto należy wskazać, że projektowane przepisy nie mają charakteru obligatoryjnego, stwarzają dla przedsiębiorcy jedynie kolejny sposób regulacji stosunków prawnych z klientami. Skorzystanie z możliwości utrzymania pierwotnej umowy o udział w imprezie turystycznej oraz odsunięcie jej realizacji w czasie,

będzie ponadto każdorazowo wiązać się ze zgodą klienta. Nie można zatem rozpatrywać projektowanych regulacji jako źródła zasad „prowadzenia działalności”. Instytucja „vouchera” to środek nadzwyczajny, fakultatywny, którego wdrożenie wymaga ziszczenia się konkretnych warunków, jak przede wszystkim uznania w drodze komunikatu ministra właściwego do spraw turystyki oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, że w miejscu destynacji podróży lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie nastąpiły nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które uniemożliwiają realizację umowy o imprezę turystyczną na pierwotnych warunkach.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje dodatkowych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców. Projektowane przepisy nie określają konkretnego sposobu i formy przekazania podróżnemu vouchera. W tym zakresie poszczególni przedsiębiorcy będą posługiwać się własną praktyką biznesową.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Projekt nie dotyczy świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy o uznawaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

Warszawa, 26 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-667/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.75.10.2026

Data wpływu 26. III. 26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Tadeusz Tomaszewski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zakłada dodanie art. 47a w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych¹ (dalej: ustawa o imprezach turystycznych). Zgodnie z proponowaną regulacją odstąpienie przez podróżnego od umowy o udział w imprezie turystycznej – w przypadku wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności² występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które mają znaczący wpływ na realizację imprezy turystycznej lub przewóz podróżnych do miejsca docelowego, a także rozwiązanie takiej umowy przez organizatora turystyki z powodu nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, jeśli odstąpienie albo rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nadzwyczajnymi i nieuniknionymi okolicznościami uznanymi na podstawie art. 15kc ust. 14 i 14a ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych³ – nie jest

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 2211, ze zm.

² Zgodnie z art. 4 pkt 15 ustawy o imprezach turystycznych nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności to sytuacja pozostająca poza kontrolą strony powołującej się na taką sytuację, której skutków nie można było uniknąć, nawet gdyby podjęto wszelkie rozsądne działania.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 764, ze zm. Zgodnie z art. 15kc ust. 14 i 14a tej ustawy ze środków zgromadzonych na rachunku Fundusz Pomocowy zapewnia organizatorom turystyki wypłaty na pokrycie zwrotów podróżnym wpłat należności za imprezy turystyczne, które nie zostały lub nie zostaną

skuteczne w przypadku wyrażenia przez podróżnego zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu dwóch lat od dnia, w którym miała się odbyć impreza turystyczna. Wartość vouchera nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną. Środki odpowiadające wpłatom na poczet realizacji umów o imprezy turystyczne będą objęte zabezpieczeniem finansowym organizatora turystyki określonym w art. 7 ust. 2 ustawy o imprezach turystycznych⁴, obowiązującym w dniu zawarcia dotychczasowej umowy o udział w imprezie turystycznej.

Projektowana ustawa ma wejść w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Odnosząc się do treści projektu należy wskazać:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającą rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG⁵ (dalej: dyrektywa (UE) 2015/2302);

- zalecenie Komisji (UE) 2020/648 z dnia 13 maja 2020 r. w sprawie bonów oferowanych pasażerom i podróżnym jako alternatywa dla zwrotu pieniędzy za odwołane imprezy turystyczne i usługi transportowe w kontekście pandemii COVID-19⁶ (dalej: zalecenie (UE) 2020/648). Zalecenie jest aktem prawa pochodnego, nie ma jednak mocy wiążącej (art. 288 akapit 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej).

zrealizowane z powodu ogłoszenia albo wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych uznanych w drodze komunikatu wydanego przez ministra właściwego do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych za właściwe dla uruchomienia wypłat na pokrycie podróżnym zwrotów wpłat należności za imprezę turystyczną, która nie została lub nie zostanie zrealizowana. Komunikat określa termin powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami.

⁴ Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o imprezach turystycznych obowiązki organizatora turystyki wobec podróżnych na wypadek niewypłacalności są realizowane przez: zawarcie gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, lub zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz podróżnych, lub zawarcie umowy o turystyczny rachunek powierniczy i przyjmowanie wpłat podróżnych wyłącznie na ten rachunek, jeżeli świadczą imprezy turystyczne lub ułatwiają nabywanie powiązanych usług turystycznych świadczonych wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokonywanie terminowych wpłat składek w należnej wysokości na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny.

⁵ Dz. Urz. UE L 326 z 11.12.2015, s. 1, <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2302/oj>.

⁶ Dz. Urz. UE L 151 z 14.5.2020, s. 10, <http://data.europa.eu/eli/reco/2020/648/oj>.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt przewiduje możliwość zaproponowania podróżnemu przez organizatora turystyki vouchera w przypadku odstąpienia albo rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej z powodu wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, jeśli odstąpienie albo rozwiązanie pozostaje w bezpośrednim związku z tymi okolicznościami. Warunkiem zastosowania instytucji vouchera będzie zgoda podróżnego na przyjęcie vouchera. Voucher miałby być realizowany na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu dwóch lat od dnia, w którym miała odbyć się impreza turystyczna.

Dyrektywa (UE) 2015/2302 w art. 12 określa warunki rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej przed rozpoczęciem imprezy turystycznej. W art. 12 ust. 2 dyrektywy zostały określone warunki rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej w przypadku nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które to okoliczności w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub które w znaczącym stopniu wpływają na przewóz pasażerów do miejsca docelowego. W takiej sytuacji w przypadku skorzystania z prawa do rozwiązania umowy podróżny nie ponosi jakiegokolwiek opłaty za rozwiązanie. Dyrektywa nie zawiera regulacji dotyczącej ewentualnej możliwości zaproponowania przez organizatora imprezy turystycznej – w przypadku zaistnienia podstaw do rozwiązania umowy z powodu nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie – vouchera (bonu) do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych. Warto przy tym wskazać, że obecnie trwają prace nad propozycją zmiany dyrektywy (UE) 2015/2302 w tym zakresie⁷.

Propozycja zawarta w projekcie ustawy nie wyłącza prawa podróżnego do rozwiązania umowy na dotychczasowych zasadach i otrzymania zwrotu dokonanych wpłat. Można uznać, że możliwość zaproponowania przez

⁷ Zob. wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/2302 w celu zwiększenia skuteczności ochrony podróżnych oraz uproszczenia i doprecyzowania niektórych aspektów dyrektywy (COM(2023) 905 final). Zgodnie z projektowanym art. 12a dyrektywy (UE) 2015/2302 zaproponowanie bonu przez organizatora turystyki byłoby możliwe nie tylko w sytuacji zaistnienia podstaw do rozwiązania umowy albo odstąpienia od umowy w przypadku nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, ale zasadniczo w każdym przypadku, gdy organizator albo podróżny chce skorzystać z prawa do rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej albo do odstąpienia od takiej umowy w sytuacjach przewidzianych w dyrektywie (UE) 2015/2302. Możliwość zaproponowania bonu i prawo podróżnego do skorzystania z tej oferty dotyczyłyby sytuacji, w której dochodzi do rozwiązania umowy na podstawie artykułów 10-12 dyrektywy (np. w przypadku zmiany ceny imprezy albo innych warunków umowy). Organizator mógłby wydać podróżnemu bon zamiast zwrotu pieniędzy, ale uprzednio musiałby na piśmie w jasny i wyraźny sposób, poinformować podróżnego, że nie jest on zobowiązany do przyjęcia takich bonu. W projekcie dyrektywy określono termin ważności bonu na maksymalnie 12 miesięcy, którą za zgodą obu stron będzie można jednorazowo przedłużyć o kolejne 12 miesięcy. Projekt dyrektywy przewiduje także prawo podróżnego do przeniesienia bonu na innego podróżnego bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Bony byłyby objęte ochroną na wypadek niewypłacalności.

organizatora imprezy turystycznej vouchera oraz możliwość wyrażenia lub niewyrażenia przez podróżnego zgody na skorzystanie z vouchera nie pozostaje w sprzeczności z prawami podróżnego oraz z obowiązkami i zasadami odpowiedzialności organizatora turystyki wynikającymi z postanowień dyrektywy (UE) 2015/2302.

Odnosząc się do kwestii możliwości i warunków stosowania voucherów (bonów) w kontekście obowiązujących przepisów dyrektywy (UE) 2015/2302, można dodatkowo przywołać zalecenie (UE) 2020/648. Zostało ono wydane w odpowiedzi na niestabilną sytuację finansową organizatorów imprez turystycznych i podmiotów świadczących usługi transportowe i w celu zabezpieczenia praw podróżnych i pasażerów transportu. Zalecenie miało służyć zaradzeniu problemom, które powstały w związku z pandemią koronawirusa i licznie odwoływanymi imprezami turystycznymi. Komisja stwierdziła, że w przypadku odwołań imprez czy usług transportowych organizatorzy mogą proponować bony jako alternatywę dla zwrotu pieniędzy. Komisja zwróciła uwagę na potrzebę zwiększenia atrakcyjności bonów jako alternatywy dla zwrotu pieniędzy – zarówno w zakresie usług transportowych jak i w odniesieniu do imprez turystycznych. Jednocześnie Komisja podkreśliła, że podróżni muszą mieć wybór, jeżeli chodzi o przyjęcie bonu, oraz powinni mieć możliwość zażądania pełnego zwrotu pieniędzy, jeżeli ostatecznie nie skorzystali z bonu.

Podsumowując, należy stwierdzić, że projekt ustawy nie zawiera postanowień sprzecznych z prawem UE.

4. Konkluzja

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Dorota Olejniczak
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 26 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-668/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.75.9.2026

Data wpływu 26. III. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opiniaw sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Tadeusz Tomaszewski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zakłada dodanie art. 47a w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych¹ (dalej: ustawa o imprezach turystycznych). Zgodnie z proponowaną regulacją odstąpienie przez podróżnego od umowy o udział w imprezie turystycznej – w przypadku wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności² występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które mają znaczący wpływ na realizację imprezy turystycznej lub przewóz podróżnych do miejsca docelowego, a także rozwiązanie takiej umowy przez organizatora turystyki z powodu nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, jeśli odstąpienie albo rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nadzwyczajnymi i nieuniknionymi okolicznościami uznanymi na podstawie art. 15kc ust. 14 i 14a ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych³ – nie jest

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 2211, ze zm.

² Zgodnie z art. 4 pkt 15 ustawy o imprezach turystycznych nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności to sytuacja pozostająca poza kontrolą strony powołującej się na taką sytuację, której skutków nie można było uniknąć, nawet gdyby podjęto wszelkie rozsądne działania.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 764, ze zm. Zgodnie z art. 15kc ust. 14 i 14a tej ustawy ze środków zgromadzonych na rachunku Fundusz Pomocowy zapewnia organizatorom turystyki wypłaty na pokrycie zwrotów podróżnym wpłat należności za imprezy turystyczne, które nie zostały lub nie zostaną zrealizowane z powodu ogłoszenia albo wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych uznanych w drodze komunikatu wydanego przez ministra właściwego do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych za właściwe dla uruchomienia wypłat na pokrycie podróżnym zwrotów wpłat należności za imprezę turystyczną, która nie została lub nie zostanie

skuteczne w przypadku wyrażenia przez podróżnego zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu dwóch lat od dnia, w którym miała się odbyć impreza turystyczna. Wartość vouchera nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną. Środki odpowiadające wpłatom na poczet realizacji umów o imprezy turystyczne będą objęte zabezpieczeniem finansowym organizatora turystyki określonym w art. 7 ust. 2 ustawy o imprezach turystycznych⁴, obowiązującym w dniu zawarcia dotychczasowej umowy o udział w imprezie turystycznej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Dorota Olejniczak
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

zrealizowana. Komunikat określa termin powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami.

⁴ Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o imprezach turystycznych obowiązki organizatora turystyki wobec podróżnych na wypadek niewypłacalności są realizowane przez: zawarcie gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, lub zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz podróżnych, lub zawarcie umowy o turystyczny rachunek powierniczy i przyjmowanie wpłat podróżnych wyłącznie na ten rachunek, jeżeli świadczą imprezy turystyczne lub ułatwiają nabywanie powiązanych usług turystycznych świadczonych wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokonywanie terminowych wpłat składek w należnej wysokości na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny.